

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

31 oktober 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten
betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Eddy Schuermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Frans De Cock, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Cis Schepens ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Julien Librecht, Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

de heer Freddy Sarens, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Luc Martens, Joachim Coens ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, Jacques Laverge, Paul Wille ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heren André Van Nieuwkerke, Tuur Van Wallendael ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

413 (12000-2001

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

INHOUD

Blz.

I. Inleidende toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

1.1. Korte historiek van de Vlaamse radiogeschiedenis	4
1.2. Verandering in het beleid via het ontwikkelen van particuliere radio in Vlaanderen	4
1.3. Het onderzoek in de frequentieband tussen 87.5 en 102.4 MHz, en het tot stand brengen van de noodzakelijke coördinatieprocedures	5
1.4. Optie voor het creëren van een algemeen kader zonder al te stringente bepalingen	5
1.5. Bepalen van de licentievergoeding	6
1.6. Garanties inzake het verzorgingsgebied en diversiteit van het radiolandschap	6

II. Vragen van de commissieleden en antwoorden van de heer minister

2.1. Regelgeving via een kaderdecreet, en voorlegging van de uitvoeringsbesluiten aan de leden van de commissie	7
2.2. Behoud van het zendcomfort, onafhankelijke berichtgeving en derving van reclame-inkomsten door de VRT	7
2.3. Beperking van het verzorgingsgebied tot 70 percent van de "Vlaamse ruit"	8
2.4. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap over de landelijke radio	9
2.5. Coördinatie van de frequentieplanning met de Franse Gemeenschap en met Nederland	9
2.6. Timing voor het verlenen van de zendvergunningen	10
2.7. Respect voor de Nederlandstalige cultuur	11
2.8. Behoud van een Vlaams profiel	11
2.9. Kandidering door reeds bestaande radio's, en mogelijke verweving van eigendomsstructuren .	11
2.10. Kabelradio's	12

III. Artikelsgewijze bespreking 12**IV. Artikelsgewijze stemming en eindstemming** 13

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport vergaderde op donderdag 12 oktober 2000 over het ontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

I. Inleidende toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

De minister stelt dat het voorliggende ontwerp van decreet ertoe strekt om het radiolandschap in Vlaanderen grondig te hertekenen. Hij beklemtoont dat Vlaanderen op dit ogenblik een buitenbeentje is in Europa en de wereld. Een blik op het internet leert dat de meeste Oost-Europese landen zoals Roemenië en Polen bvb., en landen zoals Zimbabwe en zelfs China, commerciële radio kennen. Deze korte vergelijking toont aan dat Vlaanderen achterop hinkt. Het ontwerp van decreet moet er daarom mede voor zorgen dat het particuliere radio-initiatief in Vlaanderen kan worden geblokkeerd. In het verleden werd hiertoe geopteerd voor kabelradio of de creatie van netwerken. De mogelijkheden van kabelradio zijn echter beperkt wegens de vereiste van een kabelaansluiting. Zo kan kabelradio bijvoorbeeld niet ontvangen worden in de wagen. Commercialisatie ligt bijgevolg moeilijk.

1.1. Korte geschiedenis van de Vlaamse radiogeschiedenis

De minister schetst kort de geschiedenis van het Vlaamse radiolandschap. In de jaren zeventig zagen de eerste vrije radio's het licht. Zij bewezen al snel in het medialandschap te voldoen aan een luisterbehoefte die leeft bij de bevolking. Het decreet van 6 mei 1982 poogde deze radio's uit de illegaliteit te halen. Met het decreet van 7 november 1990 werd een duidelijke keuze gemaakt : grootschalige initiatieven werden toegewezen aan de openbare omroep. De particuliere radio's konden onder bepaalde voorwaarden lokale initiatieven nemen. (bijvoorbeeld de vereisten van 100 Watt, 30 meter antennehoogte, ...) met alle gevolgen zoals we die kennen met betrekking tot de leefbaarheid van de lokale radio.

Op het terrein ontstonden inmiddels om economische redenen samenwerkingsverbanden. Zo werden er radionetwerken in het leven geroepen. Met het decreet van 7 juli 1998 werd de deelname aan samenwerkingsverbanden decretaal mogelijk gemaakt, waardoor de mogelijkheid werd gecreëerd tot meer grootschalige particuliere initiatieven.

1.2. Verandering in het beleid via het ontwikkelen van particuliere radio in Vlaanderen

Met het voorliggende ontwerp van decreet wordt een eerste stap gezet in de richting van een volwaardig particulier radiolandschap in Vlaanderen, binnen het gedeelte van de frequentieband 87.5-102.4 MHz. Er werd samen met de Franse Gemeenschap ook reeds een frequentieonderzoek gepland met betrekking tot de FM-band tussen 100.0 tot 107.9 MHz. Dit onderzoek zou afgerond moeten zijn in het vooruitzicht van het beëindigen van de erkenningen van de lokale radio's en agglomeratieradio's op 31 december 2001.

Tevens wil de minister met dit ontwerp van decreet een aanzet geven tot een nieuwe visie op digitale radio. De VRT is op het vlak van zendinstallaties reeds volledig digitaal uitgerust. Er is voorlopig echter een probleem op het vlak van ontvangstapparatuur : voor de bedrijfsweld is digitale radio blijkbaar geen prioriteit en is goedkope ontvangstapparatuur op dit ogenblik niet voorzien in het gamma. Digitale radio biedt nochtans heel wat mogelijkheden en is een uniek transportmiddel : gebruikers kunnen downloaden, opslaan enzovoort. Door deze mogelijkheid te voorzien in het ontwerp van decreet zullen radiostations aangemoedigd worden om digitale uitzendingen te gaan verzorgen bij de lancering van digitale radio. Algemeen wordt verwacht dat de datum voor lancering van digitale radio vijf jaar zal opschuiven.

De minister stipt aan dat in de loop van de volgende maanden moet gezocht worden naar de mogelijke toepassing van nieuwe technieken voor het verzorgen van uitzendingen, onder meer de "near single frequency" techniek of SFN. Door nieuwe technieken kunnen de schaarse frequenties immers maximaal worden benut. Zo kunnen er in de band tussen 100.0 en 107,9 MHz bijkomende mogelijkheden worden gecreëerd. Dit was onder meer een punt in de onderhandelingen met de Franse Gemeenschap om hen te overtuigen om dit ook te gebruiken in de FM-band 100.0-107.9 MHz.

1.3. Het onderzoek in de frequentieband tussen 87.5 en 102.4 MHz, en het tot stand brengen van de noodzakelijke coördinatieprocedures

De minister stipt aan dat bij de bespreking van het regeerakkoord het licht op groen werd gezet voor de mogelijkheid van landelijke commerciële radio. Er werden offertes uitgeschreven, en op basis hiervan werd aan het studiebureau Nozema in december 1999 de opdracht gegeven om te onderzoeken hoe op de FMband de ruimte tussen 87,5 en 102,4 MHz kon worden gemaximaliseerd.

De uitgangspunten waren dat coördinatie met het buitenland, met Belgocontrol en met de Franstalige en de Duitstalige Gemeenschap mogelijk moest zijn, en dat minstens twee nieuwe zenders zeventig percent van het grondgebied moeten kunnen dekken in mono, indien mogelijk in stereo. Tegelijk werden er positieve gesprekken gevoerd met de VRT om de beschermingsgraad terug te brengen van 600 KHz naar 400 KHz, zoals trouwens gebruikelijk is in Europa. De eerste fase werd afgerond op 28 april 1999. Het resultaat werd voorgesteld aan de Vlaamse regering en aan de Commissie voor Cultuur, Media en Sport tijdens de afgelopen maand mei.

Op basis van zijn analyse stelde Nozema voor om twee netten te formeren, respectievelijk bestaande uit 34 en 33 frequenties, met een vermogen dat – enkele uitzonderingen niet te na gesproken – schommelt tussen 1 en 4 Kwatt, met bovendien meermaals sterke directiviteiten en hoofdzakelijk liggend tussen 87,6 MHz en 99.7 MHz.

Op 2 mei 2000 werd de coördinatieprocedure naar de Franse en de Duitstalige Gemeenschap officieel opgestart. De dossiers werden ook overgemaakt aan de VRT, de RTBF, aan Belgocontrol en aan Nederland, Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. Dit gebeurde in overeenstemming met het akkoord van Genève van 1984 en overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87.5 – 107.9 MHz.

Inzake deze coördinatieprocedure, waarin er een aanvaring was met de Franse Gemeenschap, werden bilaterale gesprekken gevoerd tussen de bevoegde ministers van de Franse en de Vlaamse Gemeenschap. Deze gesprekken tussen ministers en technici resulteerden op 5 september jl. in een "gentlemen's agreement", waarin werd besloten het geweer van schouder te veranderen. Er werd afgesproken dat elke gemeenschap zou proberen

de inwoners maximaal te bedienen binnen de schaarse mogelijkheden.

Met Nederland zal een grondig en uitgebreid overleg plaatsvinden op 26 en 27 oktober 2000. In het nieuw Nederlands frequentieplan bevinden zich immers heel wat frequenties tussen 87.6 MHz en 100.0 MHz. Nederland is dan ook vragende partij wat betreft bilateraal overleg met België. Op dit ogenblik worden via het BIPT en in samenwerking met de Franse Gemeenschap de nodige voorbereidingen getroffen voor dit coördinatieoverleg met de Nederlandse Rijksdienst voor Radiocommunicatie. De positief afgeronde coördinaties zullen worden opgenomen in een frequentieplan.

De minister voegt eraan toe dat de Franse Gemeenschap, onder meer op basis van een arrest van het Hof van Beroep, het KB van 1992 in vraag heeft gesteld. Minister van Telecommunicatie, Rik Daems verkeerde in een onmogelijke situatie. Daarom werd er overleg gepleegd over een nieuw KB. Zo kwam er meer duidelijkheid over de coördinatieprocedure. Als de gemeenschappen binnen de coördinatiecommissie een akkoord vinden, dan treedt de minister van telecommunicatie op als een notaris die het akkoord bekrachtigt. Als er geen akkoord is, dan doet het BIPT op basis van de gesprekken een gemotiveerd voorstel aan de minister van Telecommunicatie, die dan de knoop moet doorhakken. De minister van Telecommunicatie moet dan een beslissing nemen, die in feite en in rechte gemotiveerd is.

Volledigheidshalve verwijst de minister naar de toekomstige rol van het BIPT in het kader van een mogelijke verzelfstandiging en de vraag van de Gemeenschappen om hen bij het beheer hiervan te betrekken. Een en ander daaromtrent werd ook in het regeerakkoord opgenomen.

De minister rekent erop dat met het nieuwe KB een vernieuwde samenwerking met het BIPT en de Franse Gemeenschap kan worden gerealiseerd. Hieruit zal een efficiënt beheer van het radiospectrum resulteren, zodat de verdere ontwikkeling van het radiolandschap kan doorgaan.

1.4. Optie voor het creëren van een algemeen kader zonder al te stringente bepalingen

De minister wijst erop dat voorliggend ontwerp van decreet bewust slechts een algemeen kader schept om de ontwikkeling van particuliere landelijke radio in Vlaanderen mogelijk te maken, en om ruimte te geven aan grootschaliger particuliere initiatieven. Landelijke radio via de ether zal aange-

boden worden als een volwaardig particulier alternatief voor de openbare omroep. Het idee van complementariteit wordt hierbij niet meer gehanteerd.

Er werd bewust over gewaakt om de regelgeving niet al gedetailleerd en betuttelend te maken. Het is aan de particuliere initiatiefnemers om het kader zo goed mogelijk en naar best vermogen in te vullen zodat een interessant en kwalitatief aanbod wordt aangeboden aan de luisteraar. De verleiding is groot om een aantal zaken in het decreet mee in te vullen. De minister is evenwel van oordeel dat niet via de wetgeving moet gedetermineerd worden welke soort radio moet gemaakt worden. Hoe de initiatiefnemers dat zelf invullen en hoe zij hun project doen slagen, is hun opdracht of taak en vervullen zij volgens hun eigen oordeel.

Uiteindelijk zal het de luisteraar zijn, die zal beslissen of zij hun taak of opdracht goed vervullen.

Voorliggend ontwerp van decreet besteedt ook veel aandacht aan de leefbaarheid van de radio's. Radio maken is immers ook een economisch gebeuren en beantwoordt aan een economische wetmatigheid. De ruimte wordt geboden om een kwalitatief aanbod aan de luisteraar aan te bieden, zodat hij daadwerkelijk een reële keuzevrijheid heeft. Of dat gelukt is, zal post-factum blijken. Het uiteindelijke oordeel zal door de luisteraar geveld worden.

De initiatiefnemers moeten zelf uitwerken hoe ze tot een interessant en kwaliteitsvol aanbod komen. De minister wil namelijk geen winstmaximaliserende cassetteradio. Het is een initiatief in, van en door Vlaanderen georganiseerd. De minister wil wel de economische leefbaarheid garanderen..

1.5. Bepalen van de licentievergoeding

Voor de toewijzing van de frequenties werd oorspronkelijk gedacht aan een marktconforme veiling. De Nederlandse ervaring daarmee was evenwel niet gunstig. Men opteert thans voor een jaarlijkse licentievergoeding.

De oproep van de minister aan een aantal studie-bureaus om een bedrag te bepalen, werd initieel niet beantwoord. Men liet weten dat men best eerst over de tekst van het decreet, de uitvoeringsbesluiten en de technische mogelijkheden kon beschikken, vooraleer een waardebepaling voor te stellen. Via voorliggend ontwerp van decreet en de daaraan gekoppelde uitvoeringsbesluiten, zullen echter vrij snel de technische mogelijkheden bekend zijn.

De minister verwacht daarom weldra een antwoord op deze oproep.

Welke vorm de licentievergoeding zal aannemen staat nog niet vast, maar transparantie is in elk geval nodig. Ofwel wordt het een geïndexeerd vast bedrag, ofwel een percentage van de bruto-reclame-inkomsten. De minister voegt eraan toe dat hij aan de Vlaamse minister van Financiën en Begroting heeft gevraagd of het bedrag van deze vergoeding kan bestemd worden voor het Filmfonds. Op die manier kan een bijkomende incentive worden gegeven aan het Vlaams Filmfonds.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM) zal de toewijzingsprocedure uitvoeren, nadat het in samenwerking met de administratie de offertes heeft onderzocht. Het decreet voorziet eerst in een aantal basisvoorwaarden, waaraan minimaal voldaan moet zijn. Daarnaast zullen evenwel ook nader te bepalen kwalificatiecriteria, waaraan een wegingscoëfficiënt is gekoppeld, in de toewijzing een rol spelen.. Er zal voor gezorgd worden dat het VCM in een conformiteitscontrole kan worden gemanoeuvreed.

1.6. Garanties inzake het verzorgingsgebied en diversiteit van het radiolandschap

Qua verzorgingsgebied is het de bedoeling dat men zeventig percent van de Vlaamse Economische Ruit bereikt. Overigens zal naast de licentievergoeding ook een – niet terugvorderbare – intekenprijs betaald moeten worden. Daarmee wil de Vlaamse Gemeenschap een deel van de reeds gemaakte kosten voor het onderzoek recupereren. Bovendien wil men op die manier een inflatie van het aantal kandidaten tegengaan. Voorts zullen de kandidaten ook hun solvabiliteit moeten garanderen.

De pluraliteit zal door zoveel mogelijke bepalingen beschermd worden. De minister wil een concurrentieel medialandschap. Een verhoogde concurrentie zal de luisteraar en de adverteerder ongetwijfeld ten goede komen en het radiolandschap in de Vlaamse Gemeenschap eindelijk in lijn brengen met de realiteit zoals die bestaat in tal van Europese landen. De beschikbare frequentieruimte is evenwel schaars. Met dit gegeven moet bij de beoordeling van de dossiers rekening worden gehouden. Het kan dus niet dat de frequenties toegekend worden aan wie nu reeds rechtstreeks of onrechtstreeks aanwezig is op de landelijke radiomarkt, of aan wie verbonden is met omroepen die nu al rechtstreeks of onrechtstreeks op deze markt aanwezig zijn. De doelstelling van het decreet zou worden onderuit gehaald. De vergunning zou op geen

enkele manier bijdragen tot een verhoogde concurrentie. Het moet met andere woorden om nieuwe initiatieven gaan. Er mag ook geen binding bestaan tussen de twee toe te kennen licenties.

Wie erkend wordt, mag ook rekenen op toegang tot de kabel. Het omgekeerde is natuurlijk niet gegarandeerd, nl. dat een erkenning als kabelomroep ook een erkenning als landelijke commerciële radio insluit.

II. Vragen van de commissieleden en antwoorden van de heer minister

2.1. *Regelgeving via een kaderdecreet, en voorlegging van de uitvoeringsbesluiten aan de leden van de commissie*

De heer Tuur Van Wallendael heeft het ontwerp van decreet vergeleken met een aantal wetten die ondertussen al dertig jaar oud zijn. De achterliggende ideeën zijn volgens de spreker volledig verschillend : Van betutteling is geen sprake meer, wat hij toejuicht.

Mevrouw Marijke Dillen vindt het terecht dat de minister tegenstander is van te veel betutteling. Dat betekent echter niet dat elke controle over een aantal basisvoorwaarden en de kwaliteitsbewaking geweerd moet worden. Ze waarschuwt ervoor dat sommige basisvoorwaarden vrij algemeen en vaag zijn, en ze hoopt dat een en ander verfijnd wordt.

De heer Carl Decaluwe heeft geen probleem met het uitvaardigen van een kaderdecreet. Hij hoopt echter dat de uitvoeringsbesluiten meer concrete richtlijnen zullen bevatten, en dat deze – gezien het belang ervan- ook aan het parlement zullen worden voorgelegd.

De minister heeft met deze vraag geen enkel probleem. Hij meldt dat op dit ogenblik de laatste hand wordt gelegd aan deze uitvoeringsbesluiten. De belangrijke opmerkingen uit het debat in de commissie zullen hierin opgenomen worden. Volgens worden ze voorgelegd aan de Vlaamse Mediaraad en de Raad van State. De minister heeft geen bezwaar om ze eveneens aan de commissieleden voor te leggen.

2.2. *Behoud van het zendcomfort, onafhankelijke berichtgeving en derving van reclame-inkomsten door de VRT*

De heer Carl Decaluwe wijst op het historische belang van dit ontwerp van decreet voor het Vlaamse medialandschap. Precies daarom betreurt hij dat de VLD-fractie laattijdig aanwezig is. Namens zijn fractie benadrukt de spreker dat hij voorstander is van een landelijke commerciële radio mits aan twee voorwaarden voldaan wordt. Ten eerste moet het VRT-zendcomfort bewaard worden en ten tweede moet ook het zendcomfort van de toekomstige landelijke commerciële radio gegarandeerd worden.

De minister verduidelijkt wat betreft het zendcomfort van de VRT, dat aan de VRT 400 KHz wordt gewaarborgd in plaats van 600 KHz. Dit is ook uitgebreid besproken met de technici van de VRT. De minister dankt in dit kader de gedelegeerd bestuurder voor zijn bereidheid tot samenwerking.

Hij merkt op dat het onvermijdelijk is dat er steeds een invloed zal zijn op het zendcomfort van de VRT. Er wordt echter gepoogd om dit zo beperkt mogelijk te houden. Oplossingen worden gezocht. De beheersovereenkomst met de VRT bepaalt dat er vijf openbare radionetten zijn. De minister wil daar niet van afwijken.

Mevrouw Marijke Dillen stelt dat het Vlaams Blok reeds lang voorstander is van een landelijke commerciële radio en het doorbreken van de huidige monopolisering van de berichtgeving door de VRT. Ze hoopt dat de berichtgeving door de concurrentie onafhankelijker en objectiever zal zijn. De toekomst moet dat echter uitwijzen. Spreker stelt dat Radio Donna perfect beantwoordt aan het beeld van een commerciële zender. Nochtans zendt hij uit onder de vleugels van de VRT. De vraag rijst dan ook of dat de opdracht van de openbare omroep is. Ze beseft wel dat de toevloed aan publiciteit Radio Donna geen windeieren legt en is van mening dat de derving van de reclame-inkomsten vergoed dient te worden.

De heer Carl Decaluwe merkt op dat in het ontwerp van decreet een reeks inhoudelijke criteria worden vastgelegd. Zo moet de landelijke commerciële radio een journaal brengen, met een onafhankelijke redactie werken en voldoende aandacht schenken aan Nederlandstalige muziek. De heer

Carl Decaluwe stelt voor om deze voorwaarden ook in de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT op te nemen.

2.3. *Beperking van het verzorgingsgebied tot 70 percent van de "Vlaamse ruit"*

De heer Carl Decaluwe is verrast dat waar de landelijke commerciële zender oorspronkelijk volledige dekking moest bieden voor heel Vlaanderen, men nu nog slechts spreekt over 70 percent van de "Vlaamse ruit". Hij acht het belangrijk dat geen onderscheid wordt gemaakt tussen eerste- en tweederangs burgers die al dan niet de nieuwe radiozenders zullen kunnen ontvangen. De Vlaamse ruit kan niet zomaar, zonder voorafgaande discussie, veralgemeend gebruikt worden als referentiekader.

De heer Tuur Van Wallendael deelt de bekommernis van de heer Carl Decaluwe. Hij merkt op dat latere aanpassingen van het verzorgingsgebied achteraf heel wat technische problemen met zich kunnen meebrengen.

Mevrouw Marijke Dillen sluit zich aan bij deze opmerkingen.

De minister merkt op dat aan de vijf zenders van de openbare omroep 100 percent zendcomfort wordt gegarandeerd. Deze garantie kan onmogelijk worden gegeven voor de landelijke private radio, wegens mogelijke interferenties met andere frequenties onder de 102.4 MHz, zolang de VRT zijn netten behoudt.

Binnen de Vlaamse ruit moeten de landelijke radio's echter wel voor 70 percent bereikbaar zijn, anders is het voor hen niet economisch rendabel. Een uitbreiding is trouwens niet uitgesloten indien er nog meer frequenties beschikbaar zijn. In dit kader hangt veel af van de frequentieonderhandelingen met de Franse Gemeenschap. Het is echter duidelijk dat elke frequentie slechts aan één zender kan toegewezen worden. Het is het VCM dat deze vergunning zal uitreiken na beoordeling van de offerte, terwijl de Vlaamse regering het frequentieplan opstelt en beschikbaar stelt, om voor vergunning in aanmerking genomen te worden.

Op de vraag van de heer Tuur Van Wallendael waarom de landelijke radio-omroepen niet ontkoppeld mogen uitzenden, antwoordt de minister dat hiervoor inhoudelijke, economische en technische argumenten aan te halen zijn. De minister mikt op dezelfde programmatie voor het hele grondgebied. Hierdoor hoeven de verschillende radiofrequenties niet tegen elkaar te worden beschermd, aangezien

ze toch dezelfde inhoud uitzenden. Dit biedt het bijkomende voordeel dat er meer beschikbare frequenties mogelijk zijn dan in het scenario van een noodzakelijke onderlinge bescherming.

De heer Carl Decaluwe wijst er op dat de definitie van de "Vlaamse ruit" geen juridisch bindende bepaling is. Het decreet geeft de landelijke radio-omroepen de garantie dat ze zeventig percent van de bevolking binnen die ruit kunnen bereiken. Hoe zullen eventuele schadeclaims van die omroepen opgevangen worden, als de inhoud van het begrip Vlaamse ruit gewijzigd wordt?

Volgens de minister is het uitgangspunt van deze bepaling dat, met de huidige frequentieregeling, geen twee netten mogelijk zijn die heel Vlaanderen bestrijken. Hij wil het middengebied van Vlaanderen, met alle belangrijke verkeersassen, bereiken en overweegt het ene net maximaal aan te vullen ter linkerzijde (West- en Oost-Vlaanderen) en het andere net ter rechterzijde (Antwerpen en Limburg), dit onder voorwaarde van coördinatie. In het allerslechtste geval zijn alle overblijvende frequenties nodig voor één net. Als men geen zeventig percent van de Vlaamse ruit kan bereiken, heeft het hele project volgens de minister geen zin, en zal het pakket niet effectief beschikbaar worden gesteld. Overigens heeft de Raad van State geen bedenkingen bij deze bepaling geformuleerd. Er gebeurde wel een aanpassing op basis van de opmerkingen van het SERV-advies.

De heer Carl Decaluwe herhaalt zijn bedenkingen bij de term Vlaamse ruit. Hij meent dat de regering met hoge ambities gestart is voor de landelijke commerciële radio, maar dat ze nu langzaam aan het afglijden is. Eerst had men het over een dekkingsgraad van zeventig percent in Vlaanderen, later gold dit alleen voor de Vlaamse ruit en nu kan men zelfs dat niet meer helemaal garanderen.

De minister deelt deze interpretatie niet. In de commissie voor Cultuur, Media en Sport werd vaak gesteld dat er in de band 87.5 -102.4 MHz geen plaats was voor commerciële radio. Deze plaats blijkt er wel degelijk te zijn, zij het wel dat nooit een dekkingsgraad van honderd percent gegarandeerd wordt. In de praktijk is een dekkingsgraad van zeventig percent voor heel Vlaanderen mogelijk en zelfs meer, maar op bepaalde plaatsen zal het dan een mono-signaal moeten zijn.

De minister streeft nog altijd naar twee pakketten. De vraag is echter vooral hoever men zal raken met de coördinatie. Op dit ogenblik is het mogelijk te starten met één pakket of met twee minimalisti-

sche pakketten. In een tweede frequentieonderzoek zal naar aanvullende mogelijkheden worden gezocht.

De administratie Media doet nu een onderzoek naar mogelijke samenwerkingsverbanden. Daaruit is gebleken dat het aantal echte lokale radio's met de dag vermindert. Deze radio's zijn immers niet leefbaar, tenzij ze in handen zijn van een specifieke groep vrijwilligers, waardoor er geen lonen moeten betaald worden.

De heer Carl Decaluwe herhaalt dat hij de indruk heeft dat men aan het afglijden is. Hij heeft de indruk dat men niet weet wat de timing is en dat men zelfs niet weet wat de mogelijkheden zijn. Hij vraagt zich af of het commercieel nog haalbaar zal zijn. Bij het aantreden van de regering had hij de indruk dat dit probleem snel opgelost zou zijn. Nu heeft hij de indruk dat de minister niet zeker is van zijn stuk.

De minister herhaalt dat er in de commissie voor Cultuur, Media en Sport altijd gesteld werd dat er geen technische ruimte was. De minister heeft altijd gemeend dat die mogelijkheden er wél waren. De licenties boven 102,4 MHz komen tot 31 december 2001 niet in aanmerking. Tot die datum zijn ze immers vergund. Hij wil er echter voor vechten om deze 67 frequenties zoveel mogelijk intact te houden en te beschermen tegen buitenlandse claims. Hij meent dat men er alle belang bij heeft om door te gaan. Het is de bedoeling eerst in de ether te gaan, later op de kabel en nog later digitaal te gaan uitzenden. Er wordt dus een duidelijk perspectief geboden voor de landelijke commerciële radio. Het is hierbij echter evident dat de techniciteit of technische imperatieven het debat mee zullen bepalen of determineren.

2.4. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap over de landelijke radio

De heer Carl Decaluwe wijst er op dat in de toelichting bij het ontwerp van decreet zaken staan die in het ontwerp van decreet zelf ontbreken. Zo wordt benadrukt dat de landelijke commerciële radio onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap moet vallen. De spreker vindt dat een belangrijk principe, maar vindt het in het ontwerp van decreet zelf nergens terug. Hij wijst op het belang van dit principe om een tweede VT4-scenario te vermijden.

De minister verwijst hieromtrent naar het advies van de Raad van State die hierin duidelijk haar standpunt formuleert op pagina 10 van haar advies

In haar beslissing had de Vlaamse regering ten andere aan de Raad van State gevraagd de vestigingsvereiste van nabij te onderzoeken : in het eerste voorontwerp van decreet was deze vereiste immers niet opgenomen. Op advies van de Vlaamse Mediaraad werd deze vereiste er wel in opgenomen. Om zekerheid te hebben, werd aan de Raad van State gevraagd dit aspect in haar onderzoek van het ontwerp zeker mee te nemen. Dit heeft er trouwens mee te maken dat het advies van de Raad van State langer uitbleef dan verwacht. Omtrent deze vestigingsvereiste werden tenslotte nog een aantal pistes onderzocht en werd juridisch advies ingewonnen.

2.5. Coördinatie van de frequentieplanning met de Franse Gemeenschap en met Nederland

De heer Carl Decaluwe waarschuwt voor overdreven optimisme over de onderhandelingen met de Franstaligen. Het is niet omdat minister De Permentier van de Franse Gemeenschapsregering bereid lijkt tot onderhandelen dat die onderhandelingen ook zullen slagen. Hij hoopt dat Vlaanderen geen overeenkomst zal sluiten waardoor slechts 60 percent van Vlaanderen gedekt wordt. De spreker heeft ook vastgesteld dat Nederland één maand uitstel vraagt voor de technische coördinatie. Hij verwijst ook naar zijn interpellatie in de vergadering van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van 10 mei 2000, over het aantal bijkomende zendmasten. Kan men zomaar voldoende zendmasten bijbouwen ?

Ook mevrouw Marijke Dillen staat bijzonder sceptisch tegenover de afspraken die er gemaakt moeten worden met de Franse gemeenschap om de interferentie tussen de verschillende zenders te vermijden. Ze heeft ook vragen over het uitgangspunt bij het opstellen van het frequentieplan, waarbij de openbare omroep de huidige frequenties kan behouden.

De minister noemt de besprekingen met de Franse Gemeenschap een zeer moeilijke oefening. Uiteindelijk is er toch een protocol tot stand gekomen, waar de vorige ministers hebben gefaald. Het protocol is uiteraard een compromis tussen de uiteenlopende standpunten van de verschillende gemeenschappen. De toekomst zal moeten uitwijzen of een en ander ook zal lukken.

De heer Carl Decaluwe dringt er bij de minister op aan dat deze er zou over waken dat het zendcomfort niet nog zou verminderen met het nieuwe frequentieplan. Dat comfort is in Zuid-West-Vlaanderen en sommige gebieden in Limburg op dit ogen-

blik al laag. Zenders zoals Radio Donna en Studio Brussel zijn moeilijk te beluisteren. De heer Decaluwe kan niet aanvaarden dat gebieden die buiten de Vlaamse Ruit liggen nog meer comfort zouden moeten inboeten.

De heer Miel Verrijken wijst er aanvullend op dat het probleem zich niet alleen stelt in Zuid-West-Vlaanderen : ook in Knokke kan men beter Franse zenders beluisteren dan Radio Drie.

De minister stipt aan dat dit geen bewuste keuze is. De storingen worden vooral veroorzaakt door buitenlandse zenders en daarop heeft de minister niet veel invloed. Volgens de minister is het de bedoeling van de RTBF om tot voorbij Antwerpen beluisterd te kunnen worden. Dat is geen technische kwestie, maar een gevolg van een bewuste taalpolitiek. Het is geen toeval dat de uitzendposten van de RTBF allemaal op de taalgrens staan, bijvoorbeeld in Ath en Doornik. Wanneer binnenkort de bestaande zendposten die in een cirkel uitzenden, vervangen worden en gericht uitzenden met zogenaamde bidirectionele zenders, zal men die heimelijke taalpolitiek niet meer achter technische argumenten kunnen verbergen en zal de Franse Gemeenschap kleur moeten bekennen. Het zal dan aan de federale minister van Telecommunicatie zijn om in alle onpartijdigheid te oordelen.

Op de opmerking van de heer Tuur Van Wallendaël, dat het toch moet kunnen om in Vlaanderen ook eens naar Franstalige zenders te luisteren, antwoordt de minister dat er een akkoord bestaat dat de landelijke Franse zenders in heel het land kunnen worden beluisterd. Indien men elke particuliere zender uit de Franse gemeenschap in de Vlaamse ether wil toelaten, kan het hele frequentieplan echter beter naar de prullenmand worden verwezen, omdat er geen coördinatie mogelijk is tussen de schaarse bestaande frequenties.

2.6. *Timing voor het verlenen van de zendvergunningen*

De heer Carl Decaluwe verklaart zich akkoord dat ter zake gebruikt wordt gemaakt van een kaderdecreet. Desalniettemin wenst hij rond een aantal artikels en voorwaarden meer duidelijkheid. Zo vertrouwt de timing hem. Premier Verhofstadt heeft ooit verklaard dat de landelijke commerciële radio al een feit zou zijn eind 1999. Minister-president Dewael stelde 1 september 2000 voorop. De minister zelf noemt de uiteindelijke datum blijkbaar niet echt belangrijk, omdat de investeerders al op de hoogte zijn van de timing. Spreker heeft echter zijn twijfels. Het ontwerp van decreet moet eerst wor-

den goedgekeurd, vervolgens moeten uitvoeringsbesluiten geschreven worden, er is coördinatie nodig en ten slotte moet een procedure bij het Vlaams Commissariaat voor de Media opgestart worden. Zowel voor de investeerders als voor de adverteerders is echter meer duidelijkheid nodig.

Spreker merkt aansluitend op dat medio 2001 als startdatum voor een landelijke commerciële radio wordt aangeduid. De erkenningen van een aantal lokale radio's verlopen ook in 2001. Hij vraagt zich af of er niet meer zekerheid aan de zenders kan geboden worden, indien alle zenders tegelijk zouden behandeld worden tegen het einde van 2001, in plaats van de landelijke, lokale en agglomeratiezenders afzonderlijk te behandelen.

De minister wijst erop dat iedere dag dat men langer wacht om een regeling uit te werken, frequenties worden toegewezen aan het buitenland. Vlaanderen moet zich verzekeren van een maximale bezetting tegenover de coördinatie-aanvragen van het buitenland. Men is gestart met de frequenties onder de 102.4 MHz omdat alles wat erboven ligt, vergund is tot in 2001. Indien dit niet gebeurd was, was Vlaanderen ondertussen al overtroefd door de Nederlandse aanvraag en stond Vlaanderen met lege handen.

De minister beseft dat dit initiatief niet perfect is, maar er moest een keuze gemaakt worden. Er werd daarom beslist om snel te starten. De landelijke commerciële radio krijgt trouwens de mogelijkheid om ook op de kabel uit te zenden en moet op termijn overschakelen naar digitale radio. De termijn waarop dit zal worden gerealiseerd is echter gebonden aan technische evoluties die eerder in de handen liggen van fabrikanten, zoals Sony en Philips. Hierop heeft de minister minder vat.

De timing werd volgens de minister ook in ruime mate beïnvloed door de ernst waarmee het ontwerp van decreet werd voorbereid, teneinde mogelijke veroordelingen voor het Europees Gerechtshof te voorkomen. Het inwinnen van de nodige adviezen vroeg daarom heel wat tijd. De aandacht wordt er wel op gevestigd dat een uitstel van ongeveer 6 maanden haast te verwaarlozen is, in een dossier dat al twintig jaar op een finaal initiatief wacht.

De minister merkt op dat het aspect van de "vestigingsplaats" in het advies van de Raad van State een belangrijke plaats heeft ingenomen. Dit vergde trouwens ook heel wat tijd. De minister had bewust het criterium van de vestigingsplaats uit het decreet gelaten. De Vlaamse regering besliste om

over dit punt een bijkomend advies te vragen aan de Raad van State. Die bevestigde dat dit een moeilijk punt zou zijn. De administratie heeft ook nog een aantal mogelijkheden onderzocht en er is extern juridisch advies ingewonnen

2.7. Respect voor de Nederlandstalige cultuur

Mevrouw Margriet Hermans is tevreden met de komst van een landelijke commerciële radio omdat dit een uitbreiding kan betekenen voor het huidige radio-aanbod. Ze gaat er volledig mee akkoord dat de minister niet betuttelend zal optreden, en de markt zijn eigen richting laat bepalen. Ze vreest er evenwel voor dat het culturele aanbod in de verdrukking zal komen door de nadruk op informatie en ontspanning. Zelfs de VRT laat zich voor een groot stuk leiden door de marktvraag, waardoor heel wat doelgroepen niet aan bod komen.

De heer Tuur Van Wallendael sluit zich hier gedeeltelijk bij aan. Het is hem opgevallen dat het woord "cultuur" niet gebruikt wordt in dit ontwerp van decreet. In het verleden zou dit ondenkbaar zijn geweest, daar de taak van een radio haast vanzelfsprekend als cultuurverspreidend werd gepercipieerd. Enerzijds betreurt hij deze evolutie, maar anderzijds vindt hij dat het de taak niet is van een landelijke commerciële radio om de Vlaamse cultuur te promoten.

De minister wijst erop dat het begrip cultuur moeilijk te omschrijven is in een ontwerp van decreet. Nochtans komt het woord wel voor in de memorie van toelichting, waar wordt gesteld dat uit bezorgdheid voor de vrijwaring van de Nederlandse taal, en om reden van cultuurpolitieke doelstellingen die de Vlaamse regering vooropstelt, de programmering in elk geval een Nederlandstalig muziek-aanbod moet garanderen. Het is trouwens evident dat respect voor onze cultuur een vereiste is. Dit zal opgenomen worden in de aanvullende criteria. Wel wordt opgemerkt dat het niet de opdracht van een commerciële radio is om de kwaliteitsnormen na te streven van bijvoorbeeld Radio 3. Ontspanning en informatie zullen het hoofddoel zijn. Informatie kan breed geïnterpreteerd worden.

2.8. Behoud van een Vlaams profiel

De heer Jo Vermeulen merkt op dat een landelijke commerciële radio voor Agalev geen prioriteit is. Hij is tevreden met de bestaande structuren en het huidige aanbod van de openbare omroep. Hij vreest dat een toenemend aantal radio's zal leiden tot een atomisering van de maatschappij, met een

aparte radiozender voor elke maatschappelijke strekking.

De minister merkt op, dat een tijdlang werd gedacht dat doelgroepenradio en themazenders alle andere zenders zouden platwalsen. De algemene omroepen hebben zich echter gehandhaafd. Met de digitalisering, waarbij iedereen zijn eigen radio kan maken, zal dat wellicht niet veranderen. De uiteindelijke kwalitatieve invulling is een zaak van de commerciële radio's zelf. Het komt erop aan kansen te bieden. Decreetal gedetailleerde richtlijnen vastleggen voor een Vlaams profiel is niet aangewezen. Wellicht zal een Vlaams profiel bepalend zijn voor het succes van de commerciële radio. In het ontwerp van decreet werd wel vermeld dat er voldoende Nederlandstalige muziek aan bod moet komen.

2.9. Kandidering door reeds bestaande radio's, en mogelijke verweving van eigendomsstructuren

De heer Tuur Van Wallendael merkt op dat het ontwerp van decreet kampt met de moeilijkheid van een klein taalgebied om de eigen taal en cultuur te beschermen. Het ontwerp worstelt ermee in Europese context. Dat blijkt uit sommige bepalingen en uit de pogingen om de eigendomsstructuren te reguleren. Als men het regeerakkoord correct zou uitvoeren, kan men daarin verdergaan. Het spreekt voor zich dat de VRT geen landelijke commerciële zender moet oprichten, maar een concentratie van landelijke commerciële media lijkt gevaarlijk. Er zijn trouwens verschillende scenario's denkbaar. Spreker verwijst in dat verband naar de Zweedse wetgeving. Ook rijst de vraag wat er gebeurt als de VUM, die via de VAR banden heeft met de VRT, op de markt komt.

Mevrouw Marijke Dillen sluit zich aan bij deze opmerking.

De minister wil niet vooruitlopen op alle mogelijke eigendomsstructuren die zich kunnen voordoen. Het is echter duidelijk dat eenzelfde zender niet via verschillende constructies meer dan één zender kan beheren. Ook de VRT mag de commerciële radio niet via een omweg aansturen.

De minister vraagt zich af of het aangewezen is om de mediagroepen de kans te geven om zich ook bezig te houden met radio, of dat het Zweedse model moet worden gevolgd. De minister meent dat het niet mogelijk zal zijn om de invloed van de mediagroepen op het vlak van radio tegen te houden. Misschien biedt dat op langere termijn meer kansen voor het behoud van een eigen Vlaamse

mediagroep. Gezien de grootschalige mondiale fusies pleit de minister echter voor een bescheiden opstelling. We moeten ons zeker geen illusie maken dat waterdichte 'schotten' kunnen worden gecreëerd. De minister schept het decreet, het instrument a.h.w. om landelijke radio mogelijk te maken. Het is aan het Vlaams Commissariaat voor de Media om de ingediende kandidaturen te beoordelen.

2.10. Kabelradio's

Hoewel mevrouw Margriet Hermans beseft dat een regeling voor de zogenaamde netradio's vandaag niet aan de orde is, dringt ze toch op een dergelijke regeling aan. Vanuit commercieel oogpunt, vissen deze immers in dezelfde vijver als de toekomstige landelijke radio's.

De minister erkent dat een dergelijke regeling absoluut nodig is. Die zal uitgewerkt worden in een tweede fase, zoals al werd aangekondigd. Het bestek voor een studie terzake is bijna af en zal binnenkort aan de Franse gemeenschap worden overgemaakt.

De minister meent dat men hierbij trouwens opnieuw geconfronteerd zal worden met een kwestie die ook al in 1998 is gerezen. Het is immers aangegeven om niet uit te gaan van technische overwegingen, maar van overwegingen die uitgaan van de zogenaamde verzorgingsgroepen : wie willen we wanneer bereiken. Op dit ogenblik richt men zich bijvoorbeeld tot de bevolking van een regio met 10 tot 12 zenders. Volgens het oordeel van de minister is dat een heel delicate kwestie.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 2

Opmerkingen bij het in te voegen artikel 38octies, § 1, 8°

De heer Decaluwe oppert dat de landelijke radio-omroepen minstens vier verschillende journaals per dag moeten uitzenden. De manier waarop deze basisvoorwaarde is geformuleerd, maakt het mogelijk dat vier keer hetzelfde journaal wordt uitgezonden. Dat kan niet de bedoeling zijn.

De minister antwoordt dat dit zal opgevangen worden via de aanvullende kwalificatie die betrekking heeft op de concrete invulling van het programma-

aanbod. Dit zal in de uitvoeringsbesluiten nader worden omschreven.

Opmerkingen bij het in te voegen artikel 38octies, § 1, 10°

Mevrouw Margriet Hermans benadrukt het belang van het ondersteunen van artiesten van eigen bodem. Volgens haar zal een landelijke commerciële zender in het begin wel de muziek van Vlaamse artiesten promoten, maar eens de zender gelanceerd is, zullen deze minder aan bod komen. Er is momenteel een grote crisis in de Vlaamse showbusiness, omdat Vlaamse artiesten worden verdrongen door anderstalige muziek. Spreker hoopt dat de programmaopbouw in de praktijk echt de Nederlandstalige muziek zal promoten.

De commissie stemt ermee in om bij wijze van technische correctie "Nederlands Muziekaanbod" te vervangen door "Nederlandstalig Muziekaanbod".

Opmerkingen bij het in te voegen artikel 38octies, § 2 en § 3

De minister deelt mee dat deze paragrafen tot doel hebben om aan de Vlaamse regering de opdracht te geven om aanvullende kwalificatiecriteria te bepalen en daar een weging op toe te passen. Omdat werd opgemerkt dat die aanvullende kwalificatiecriteria een grondslag in het decreet moeten hebben, werd § 3 toegevoegd, waarin de algemene principes van die aanvullende kwalificatiecriteria worden vastgelegd. Ook zal bepaald worden dat de erkenning vervalt, wanneer de rechtspersoon die de erkenning heeft verworven, er geen gebruik van maakt.

De minister verduidelijkt dat de voorwaarden absoluut gelden : als de omroep de voorwaarden niet langer vervult, kan de erkenning door het VCM op eigen initiatief worden geschorst of ingetrokken.

De bedoeling van de aanvullende kwalificatiecriteria is om tussen de kandidaten voor een erkenning een weloverwogen keuze te kunnen maken. Daarbij weegt de concrete inhoud van de programmatie en de media ervaring van de kandidaat het zwaarst : voor veertig en dertig percent respectievelijk. Het financieel plan weegt voor twintig percent en de technische infrastructuur voor 10 percent.

Het valt de heer Carl Decaluwe op dat het begrip media-ervaring in de eerste plaats aan bedrijven wordt gekoppeld en niet aan mensen. Daardoor komen de mensen achter Radio 4FM in een nadelige positie terecht in vergelijking met bijvoorbeeld VTM of Radio Contact. Is dat een bewuste keuze of moet men deze passage anders interpreteren ?

Mevrouw Margriet Hermans sluit zich aan bij het benadrukken van de media-ervaring van personen i.p.v. rechtspersonen.

De minister meent dat de koppeling van de media-ervaring aan een persoon of een bedrijf moet afgewogen worden op basis van de concrete offerte. Een persoon kan echter van bedrijf veranderen, wat een concrete afweging van dossiers bemoeilijkt. Volgens de minister kan een bedrijf op zich wel degelijk een aantal personen met media-ervaring aanbrengen als referentie.

Media-ervaring moet volgens de minister trouwens niet worden beperkt tot radio-ervaring. Ook journalisten van een krant, of mensen met ervaring via Internet, kunnen bogen op media-ervaring. De concrete offerte moet gescreend worden door de administratie en het Vlaams Commissariaat voor de Media. De minister verwijst in de marge naar het debat dat wordt gevoerd met betrekking tot de convergentie tussen omroep en telecommunicatie.

*Opmerkingen bij het in te voegen
artikel 38octies, § 4*

De heer Jo Vermeulen is verheugd dat de minister uiteindelijk is afgestapt van het voornemen om de te verlenen vergunningen te veilen aan de meest biedende zenders die aan alle gestelde voorwaarden voldoen. Het is voor potentiële kandidaten echter noodzakelijk om snel een duidelijk overzicht te krijgen van de exacte mogelijkheden die binnen de decretale structuren worden geboden.

De minister deed reeds eerder mee dat de uitvoeringsbesluiten in volle voorbereiding zijn, en dat de timing door de kandidaten volledig gekend is. Derhalve zal er op zeer korte termijn volledige duidelijkheid worden geschapen ten bate van potentiële investeerders.

*Opmerkingen bij het in te voegen
artikel 38novies*

De minister verduidelijkt dat de erkende radio zich voor de volledige duur van de erkenning moet houden aan de ingediende offerte en aan de basisvoorwaarden. Als men van de aanvullende kwalificatievoorwaarden wil afwijken, moet men dit aan het VCM ter goedkeuring voorleggen. Bij de beoordeling van deze wijzigingen houdt het VCM inzonderheid rekening met het in stand houden van het pluralisme en van de diversiteit in het radiolandschap.

*Opmerkingen bij het in te voegen
artikel 38duodecies*

Mevrouw Margriet Hermans wijst erop dat het in theorie blijkbaar mogelijk is om een verkregen licentie door te geven.

De minister stelt dat het in de praktijk in een dergelijk geval niet gaat om de overdracht van een licentie, maar om een wijziging van de vennootschapsstructuur. Hij meent dat men op dat vlak niet te veel illusies mag koesteren. Dat kan men decretaal niet uitsluiten.

IV. Artikelsgewijze stemming en eindstemming

De artikelen 1 tot en met 3 worden aangenomen met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Het ontwerp van decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, wordt unaniem aangenomen met 9 stemmen.

De verslaggever,

Margriet HERMANS

De voorzitter,

Jos STASSEN